

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavet Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

SANHEDRINE 12

דף יב

א. אין מעברים בשני רעבון

ב. אין מעברים לפני ראש השנה.

ג. לעבר משנה לחברתה. או ג' שנים רצופות.

ד. עיבור ערב שביעית, שביעית, ומוצאי שביעית.

ה. ג' דעות בעיבור מפני הטומאה. ותפילת חזקיהו.

ו. דעת רבי יהודה שאינה מעוברת.

ז. עיבור בניסן או בל' אדר.

ח. חזקיהו דחה את ישראל לפסח שני.

ט. עיבור השנה ביום שלשים באדר.

א. אין מעברים את השנה בשעת רעבון (שצריכים לאכול מהתבואה החדשה ואין למשוך איסורה עוד חודש) ומטעם זה לא עיבר אלישע הנביא את השנה אע"פ שהאביב לא הגיע (שהרי רק השעורים בישלו, וסמוך לעומר בישלו).

ב. אין יושבים ב"ד לעבר את השנה לפני ראש השנה, ואם עברוה אינה מעוברת. ומפני הדחק מחשבים עיבורה לפני ראש השנה ואין מגלים שהיא מעוברת עד אחר ראש השנה (שלא ישכחו). ואע"פ כן אין מעברים אלא אדר.

ג. אין מעברים את השנה משנה לחברתה (לומר שנה הבאה מעוברת), ולא שלש שנים זו אחר זו. (ומה שחישב ר"ע כשהיה בבית האסורים לעבר ג' שנים, לא רצופות היו וגם חזרו ב"ד לעבר כל שנה בזמנה).

ד. רגילים היו לעבר ערב שביעית. אבל שביעית ומוצאי שביעית אין מעברים (שלא למשוך זמן איסור חדש). של בית רבן גמליאל היו מעברים במוצאי שביעית שאפשר להביא ירק מחו"ל (ולת"ק אין מביאים מחו"ל משום גושי עפר של חו"ל שגזרו עליהם טומאה).

ה. א, אין מעברין את השנה מפני הטומאה (שהיו טמאים בפסח ולא יוכלו להקריב פסחיהם בטהרה).

ב, רבי יהודה אומר מערבים מפני הטומאה. ועל זה ביקש חזקיהו כפרה שעיבר מפני הטומאה.

ג, רבי שמעון אומר אם עיברוה מפני הטומאה מעוברת. וחזקיהו ביקש כפרה שעיבר ביום ל' אדר.

ד, רבי שמעון בן יהודה אומר חזקיהו שביקש כפרה מפני שהשיא את ישראל לעשות פסח שני (כדלהלן).

ו. ומתקנת הגמרא בדברי רבי יהודה שצ"ל אינה מעוברת מפני הטומאה (שהרי לדעתו טומאה וותרה בציבור, שמתעם זה אין צריך ציץ ביום הכפורים לרצות על הטומאה. וכיון שאינה מעוברת לפיכך ביקש חזקיהו כפרה). ונמצא ג' דעות: א, לפי ת"ק לכתחילה אין מעברים, ובדיעבד מעוברת. ב, לרבי יהודה אינה מעוברת. ג, לרבי שמעון מעברים לכתחילה.

ז. אין מעברים את השנה בניסן. ואפילו ביום שלשים באדר אין מעברים לפי שראוי הוא להיות ניסן (אם יהיה חודש חסר).

ח. לפי ר"ש בן יהודה שביקש חזקיהו כפרה שהשיאם לפסח שני, ביאור הענין כך: באותה שנה היו רוב אנשים טמאים, אבל רוב אנשים ונשים טהורים (שהיה בנשים הרבה טהורות יותר מרוב). ובתחילה היה חזקיהו סבור לצרף את הנשים למנין ויהיה רוב טהורים שהטמאים נדחים לפסח שני. ולבסוף סבר שנשים אינם חייבות בפסח ראשון ואינן מהמנין וא"כ יש רוב טמאים ועושים בטומאה.

ט. א, אין מעברים את השנה ביום שלשים באדר. ב, ואם עיברוה בשלשים באדר, לא יקדשו את החודש באותו יום לעשותו ר"ח אדר שני אלא יניחווה להיות חודש מלא. ג, ואם קידשוהו לר"ח, לפי רבא בטל העיבור ולרב נחמן מעוברת השנה ומקודש החודש (ואע"פ שכבר התחילו לדרוש בהלכות פסח, יודעים העם שהעיבור תלוי בחשבון ויאמינו להם).

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés